

Hospitalita

HRABĚ KÁLNOKY
ZPĚT V LETOVICÍCH

25 LET
VIZOVICKÉ
NEMOCNICE

ZDARMA

OBSAH

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 4 Krátce...
- 6 Hrabě Kálnoky se vrátil do Letovic
- 8 Cena Celestýna Opitze míří do Jižního Súdánu
- 9 Vracíme brněnskému svatostánku lesk
- 10 Noc kostelů 2018
- 11 25 let první církevní nemocnice v ČR
- 14 Brněnská řádová knihovna
- 15 Bratři sportovci, aneb „tělem k duši“
- 16 Letné koncerty v našem záhrade pomôžu obnoviť organ
- 18 Rozšiřujeme naše služby v Budapešti
- 19 Naši spolupracovníci pomáhají obnovovat africké zdravotnictví
- 21 Generální kapitule - Řím 2019
- 22 100 let br. Fortunata, otce chudých

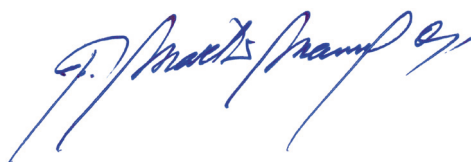

SPIRITUALITA

- 25 Maria a strach - P. Stanislav Fiala, OH
- 26 @pontifex - Papež František na twitteru
- 27 Z dopisů sv. Jana z Boha

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

poslední dobou se stále setkávám s tím, že se hodnotí, jaká bude úroda. Jsem přesvědčen, že bude stále taková, jakou nám Bůh dá. Dary, které od Něho dostáváme v rostlinných a živočišných produktech, nejsou naší zásluhou. Ono to souvisí s tím, že musíme i počasí, na základě kterého nám například vyrůstá dostatek pšenice, brát jako dar. Některý rok je teplo, či hodně teplo, jiný je zima. Vše ale řídí Bůh. A jsem přesvědčen, že dobře. Pokud vše budeme i takto chápat, nebudeme hodnotit, že je například letos malá sklizeň kukuřice, nebo že se sklídí málo obilí. Úroda je prostě taková, jaká má být. Potom budeme i více děkovat a nebudeme brát jako samozřejmost dary, které člověk sám nestvořil.

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| 60. narozeniny generálního převora

Otec Jesus Etayo Arrondo, generální představený řádu milosrdných bratří, se narodil 36. května 1958 v severním Španělsku. Po návštěvě jednoho z řádových zařízení se nechal inspirovat spiritualitou sv. Jana z Boha a rozhodl se vstoupit do řádu. V roce 1983 složil slavné sliby, absolvoval zdravotnické vzdělání, ale vedle toho studoval teologii. V roce 1985 byl vysvěcen na kněze. Ve studiích pokračoval, tentokrát se zaměřil na bioetiku. Ve své mateřské Aragonské provincii

byl magistrem noviců a scholastiků, provinčním definitorem a v letech 1995 až 2001 provinciálem. Na generální kapitule v roce 2006 byl zvolen generálním definitorem a v roce 2012 generálním převorem.

K životnímu jubileu mu přejeme vše dobré, hodně zdraví a síly do služby v čele řádu a požehnání od Pána!

| Provinciál Saji na návštěvě

Na svoji první návštěvu České republiky se jako provinciál poprvé vypravil br. Saji Mullankuzhy. Ten byl zvolen provinciálem na provinční kapitule v únoru tohoto roku. Navštívil zde některá místa, kde milosrdní bratři působili v minulosti, ale především ta, kde působí dnes. Měl možnost promluvit si se spolubratry a spolupracovníky, velkou pozornost ale věnoval setkání s lidmi, se kterými pracujeme, tedy s pacienty anebo dětmi v mateřské škole.

| Milosrdní bratři na Kuksu

Pozvání na Kuks, abychom zde promluvili k návštěvníkům, zájemcům o řád a k těm, kdo na Kuksu pracují v průvodcovských službách, jsme letos přijali s velkou radostí. Barokní perla Podkrkonoší totiž ještě před 50. léty 20. století byla jedním z míst, kde milosrdní bratři žili a kde pečovali o nemocné a chudé.

V nádherném místě vyzdobeném proslaveným souborem soch ctností a neřestí od sochaře Matyáše Bernarda Brauna jsme letos na jaře mohli návštěvníkům povědět o naší spiritualitě, o práci, kterou náš řád dělá po celém světě, o řádovém životě, ale i o historii našeho působení na tomto místě.

I když jsme po revoluci už nedostali možnost se na Kuks vrátit, jsme rádi, že se tato památka daří opravovat a slouží tak veřejnosti tím, že povznáší svojí krásou.

| Pouť bratří a spolupracovníků

Květen je tradičně měsícem poutí a obecně Mariánské úcty. Každý rok se vypravujeme na nějaké zajímavé místo. Letos jsme s sebou vzali i naše spolupracovníky a vypravili jsme se ke kapli sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti. Mši svatou zde sloužil náš spolubratr z Bratislavy otec Richard.

Tímto však naše pouť neskončila. Za vřelé přijetí mnohokrát děkujeme zaměstnancům TV Noe, jejíž ostravská studia jsme měli možnost navštívit.

HRABĚ KÁLNOKY SE VRÁTIL DO LETOVIC

Rod Kálnoků byl nepostradatelnou součástí letovického kláštera i města samotného. Majitelem Letovic se po Blümegenech v roce 1820 stala hraběcí rodina původem z Uher. Od svého nástupu se noví majitelé starali jak o Letovice, tak i o náš klášter, který v dobách krize finančně i materiálně podporovali.

Posledním majitelem tohoto panství byl hrabě Alexander Hugo Kálnoky narozený v roce 1924 ve Vídni. V roce 1945 musel narukovat do maďarské armády, z níž tajně dezertoval. Po ukončení války mu byl veškerý

majetek zabaven a nakonec musel emigrovat do Austrálie, kam se přestěhoval bez jakýchkoli prostředků. Zde se živil mimo jiné jako tesař, řidič nákladního auta, chovatel drůbeže či jako pojišťovací agent. Po pádu komunistického režimu mu byl navrácen letovický zámek, avšak již bez původních polností a statků.

I přes křivdu, kterou mu způsobil komunismus, na řád nezanevřel. Po otevření hranic pravidelně navštěvoval Letovice, kde trávil letní měsíce v prostorách bývalého konventu, v domečku pod kláš-

terem, kam bratři museli během komunismu odejít. Samotní bratři udržovali stále kontakt s hrabětem a dokonce za ním cestovali i do Austrálie. V roce 2013 mu byla udělena cena Celestýna Opitze za obětavou práci při pomoci potřebným, a to za celou rodinu. Hrabě zemřel 30. května 2017 v Austrálii. Jeho přáním bylo, aby mohl být pochován v rodové hrobce pod kostelem sv. Václava v Letovicích, kde byl nakonec i uložen.

Slavnostní přenesení ostatků hraběte Kálnokyho proběhlo 30. května tohoto roku za přítomnosti pomocného

brněnského biskupa Pavla Konzubla. S hrabětem Kálnoky se přišli rozloučit členové různých šlechtických rodů (Kálnoky, Mensdorf-Pouilly, Habsburg-Lothringen, Liechtenstein, Belcredy a další) a také obyvatelé města.

Setkání této široké rodiny bylo největší od doby, kdy museli její členové opustit Letovice. I pro řád milosrdných bratří bylo toto setkání důležité, neboť jsme mohli znovu navázat vztahy, které byly násilně nacismem a komunistickým režimem přerušeny.

ds

CENA CELESTÝNA OPITZE MÍŘÍ DO JIŽNÍHO SÚDÁNU

V pondělí 21. 5. 2018 proběhlo v brněnském konventu zvláštní udílení Ceny Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a jakkoli jinak potřebné. Ocenění převzal arcibiskup episkopální církve v Toritu v Jižním Súdánu rev. Bernard Oringa Balmoi.

Jižní Súdán je země zmítaná nezměrným množstvím společenských a humanitárních problémů. Občanská válka ničí tuto nejmladší zemi světa a celou tamní společnost, lidé nemohou obdělávat půdu, trpí

hladem a jsou nuceni opouštět své domovy. Miliony lidí zažívají pro nás nepředstavitelné bolesti a strádání. Tváří v tvář této hrůze stojí místní křesťané. Lidé se obracejí na církev, protože je to poslední místo, kde mohou najít útěchu a ochranu před pronásledováním i hladem.

Arcibiskup Oringa stojí v čele místní episkopální církve. Jako jeden z mála chápe komplexnost tamních problémů a hledá řešení. Dává lidem naději a dětem se snaží zajistit vzdělání. V celém světě hledá pomoc materiální, finanční, ale i duchovní. Jedna z jeho cest vedla právě i do našeho brněnského kláštera, kde vyprávěl o svém působení a kde převzal Cenu Celestýna Opitze.

Pokud byste chtěl kdokoli pomoci lidem v Jižním Súdánu, dozvíte se více na stránkách:

<http://jiznisudan.blogspot.com>

VRACÍME BRNĚNSKÉMU SVATOSTÁNKU LESK

Památky, které nám naši předci zanechali, jsou ohromným darem, ale především závazkem. Je možné v jejich kompozici, řemeslném zpracování a uměleckém vjemu jako takovém spatřit touhu oslavovat Boha tímto dílem lidských rukou. Církvi se zachovaly nádherné kostely, sochy, obrazy... všechno to jsou úžasné věci, ale vyžadují péči.

Po mnoha letech zvažování jsme se odhodlali k restaurování barokního svatostánku v brněnském kostele sv. Leopolda. Řemeslníci z dílny S:Lukas paní Jany Severinové tak začali svatostánek čistit a přezlakovat během letošního jara. Mistrovské dílo od autora Ondřeje Schweigela totiž během posledních 250 let prošlo vícero opravami. Mnohé z nich však nebyly příliš zdařilé, a tak naším dnešním záměrem je vrátit svatostánek do původního stavu. Je třeba odstranit barevné a metalické nátěry, které překrývaly prvky zlaté, některé ulomené části je třeba vyřezat či domodelovat, a dřevo, ze kterého je svatostánek vyrobený, je třeba ošetřit, aby bylo odolné vůči škůdcům

a jiným nepříznivým vlivům. Svatostánek by měl být opravený na podzim tohoto roku a slavnostně odhalen na svátek sv. Leopolda, patrona kostela. Projekt financuje náš řád z vlastních zdrojů za významné podpory státu, Jihomoravského kraje, ale i mnoha drobných dárců. Za odpornou pomoc vděčíme i městu Brnu.

NOC KOSTELŮ 2018

Jihomoravský kraj

„Zůstávali přes noc v blízkosti Božího domu...“ Kostel je místo navštěvované zpravidla během dne. Proto se duchovní v několika kostelích před deseti lety rozhodli, že je otevřou v netradiční hodiny, aby nalákali ty, kteří potřebují nějaký výjimečný okamžik k návštěvě duchovního místa.

Vznikla tak iniciativa Noc kostelů, jež má za cíl dát návštěvníkům možnost poznat duchovní prostor netradičním způsobem, v netradiční dobu, s netradičním programem.

Jsme rádi, že i náš brněnský kostel sv. Leopolda se od počátku zapojoval do této iniciativy. Letos byl náš řád její součástí tedy už po desáté. Otevřený byl náš brněnský kostel sv. Leopolda, valtický kostel sv. Augustina a pražský kostel sv. Šimona a Judy.

Díky laskavé finanční podpoře Jihomoravského kraje jsme letos návštěvníkům brněnské Noci Kostelů mohli prezentovat vývoj poskytování zdravotní péče a lékárnictví, potažmo historii působení řádu milosrdných

bratří na Moravě. Nabídli jsme ke zhlédnutí staré nástroje a lékárnické náčiní, historické učebnice chirurgie či botaniky, repliku starého nemocničního lůžka z 18. století a další. Návštěvníci tak mohli sledovat vývoj poskytování zdravotní péče od samého počátku v roce 1747, kdy byli milosrdní bratři pozváni do Brna, až po současnou moderní medicínu, kterou představuje dnešní nemocnice.

25 LET PRVNÍ CÍRKEVNÍ NEMOCNICE V ČR

Významné výročí si letos připomínáme v naší nemocnici ve Vizovicích. Přesně před 25 lety byla totiž tato nemocnice obnovena a stala se tak první církevní nemocnicí v České republice po revoluci.

Nemocnice je církevní nestátní zdravotnické zařízení, jejímž zřizovatelem je řád milosrdných bratří. Sídli v historické budově z roku 1781. Hraběnka z Blümegenu zde založi-

la konvent milosrdných bratří pod ochranou Panny Marie, Matky Dobré Rady a povolala čtyři řádové bratry, aby poskytovali útočiště nemocným a chudým.

V roce 1948 byl majetek řádu násilně zabaven státem. Budova pak sloužila až do roku 1992 jako plicní oddělení Baťovy nemocnice. V rámci restitucí církevního majetku zažádal náš řád o navrácení objektu. To se podařilo

a historie nemocnice tak pokračuje rokem 1993 s nástupem milosrdných bratří a jejich obnovenou činností v bezplatném pronájmu Baťovy nemocnice. V roce 1996 byla budova vrácena zpět do vlastnictví řádu.

Po převzetí nemocnice řádem bylo nutno provést mnoho náročných rekonstrukčních prací: generální rekonstrukci vytápění, stravovacího provozu, prádelny, lékárny, fasády včetně oken, zahrady do parkové úpravy, rekonstrukci lůžkového a jídelního výtahu. To vše za využití grantů, pomoci větších i menších sponzorů a státní finanční podpory regenerace městských památkových rezervací a zón (budova se řadí mezi kulturní památky města).

Dnes poskytuje nemocnice lůžkovou následnou péči. Má celkem 65 elektrických polohovatelných lůžek, která dovolují zdravotnickému personálu snadnější manipulaci s ležícím pacientem. Ke zkvalitnění péče o pacienty hospitalizované i ambulantní bylo vybudováno rehabilitační oddělení a RTG pracoviště s moderními přístroji a pomůckami, ultrazvuk a interní ambulance. Na pracovišti biochemické a hematologické laboratoře je nyní odběrové místo. Nadále zde provádíme odběry krve pacientů a zajišťujeme jejich vyšetření nebo odeslání na další pracoviště.

Vedle toho poskytuje nemocnice první pomoc všem občanům Vizovic i přilehlého okolí, a to v každou denní i noční hodinu.

Nemocní jsou přijímáni na základě doporučení ošetřujícího lékaře. K hospitalizaci jsou indikováni pacienti také z oddělení interních, chirurgických, ortopedických, neurologických a jiných, pokud jejich zdravotní stav již nevyžaduje pobyt na akutním lůžku, ale pouze doléčení se stálou lékařskou péčí. Cílem léčebné a ošetrovatelské péče je zlepšení sebeobsluhy a mobility v základních denních činnostech, zmírnění obtíží a docílení stabilizace zdravotního stavu. Během hospitalizace se zajímáme i o sociální zázemí nemocného, abychom věděli, jak o něj bude postaráno po propuštění. S rodinou řešíme vhodné pomůcky k usnadnění mobility a polohování, sebeobsluhy a k prevenci dekubitů.

Spolupracujeme se sociálními zařízeními a s domovy pro seniory.

O spokojený pobyt pacientů se stará 80 zaměstnanců, z toho 4 lékaři, 26 zdravotních sester a 9 ošetrovatelek.

Nemocnice úzce spolupracuje s vizevickou farností. V nemocniční kapli Panny Marie Dobré Rady se konají 1x týdně mše svaté, samozřejmě jsou duchovní služby na požádání.

Smyslem činnosti nemocnice je tedy naplňovat odkaz sv. Jana z Boha, zakladatele řádu milosrdných bratří, tedy poskytovat kvalitní lékařskou péči na odborné úrovni a především perfektní ošetrovatelskou a rehabilitační péči, osobní a lidský přístup k pacientům.

To je ve zkratce Nemocnice Milosrdných bratří ve Vizovicích, které přejeme vše dobré i do dalších let!

web: www.nmbvizovice.cz

BRNĚNSKÁ ŘÁDOVÁ KNIHOVNA

Již od roku 2014 úzce spolupracujeme s doktorkou Janou Oppeltovou, vedoucí sekce archivnictví na katedře historie Univerzity Palackého v Olomouci, na zpracování knižního a archivního fondu uloženého v našem konventu. I díky její pomoci jsme nyní registrovali naši konventní knihovnu na ministerstvu kultury.

Po navrácení majetků v roce 1989 jsme svázeli dochované svazky z navrácených konventních knihoven na jedno místo. Poté co byly knihy shromážděny pod jednou střechou, naběhli studenti pod vedením paní doktorky a pustili se do vypracování katalogů k jednotlivým knihovnám, za což jsme paní doktorce velmi

vděční. K dnešnímu dni byly vytvořeny seznamy starých tisků (knihy vydané do roku 1860) valtické a letovické knihovny, které čítají téměř 4000 svazků. Toto číslo není konečné. Odhadujeme, že se v klášteře nachází celkem 10 000 svazků z původních knihoven.

Naším cílem je veškeré naše knižní fondy zkatologizovat a následně zpřístupnit širší veřejnosti. Z toho důvodu jsme podali oficiální žádost o registraci knihovny u Ministerstva kultury. Žádost byla schválena v květnu tohoto roku.

Přístup do knihovny bude mít každý starší 15 let. Provoz knihovny pro badatelské nebo studijní účely zatím nemá pevně stanovenou provozní dobu, tudíž je nutné se nejprve domluvit telefonicky či emailem s naší knihovnicí. Máme k dispozici knihy nejrozumnějších žánrů (od teologie, medicíny, filozofie, historie aj.). Z jazyků tu převládá němčina s latinou, dále italština, francouzština a čeština. Vše je přístupné pouze prezenčně.

ds

BRATŘI SPORTOVCI ANEB „TĚLEM K DUŠI“

Když se mluví o řeholnících, většina lidí si představí mnichy v klášteře. Ano, ale není to zase tak úplný obrazek.

Řeholníci, a tedy i milosrdní bratři, jsou především normální lidé z masa a kostí, a tak i oni potřebují nějakou fyzickou aktivitu. Sport patří k nedílným součástem života každého člověka, proto i milosrdní bratři občas potřebují cvičit, posilovat nebo třeba běhat. Právě běh se v poslední době v celé společnosti stal nesmírně populární a někteří bratři se do této vlny přidali. Pokud se rádi účastníte různých půlmaratonů či maratonů, je možné, že vedle vás poběží právě i nějaký milosrdný bratr. V naší provincii pravidelně takto běhají hlavně dva naši bratři – br. Michael z brněnského konventu a br. Johnson z Linze.

Br. Michael se letos účastnil už více různých běhů nejen v Čechách, ale i v zahraničí. V Římě mimo jiné překonal svůj osobní rekord na královské disciplíně maratonu s úžasným časem 3 hodiny 49 minut a 51 sekund. S tímto časem se umístil na

544. místě z více než 12.000 účastníků. Takových výsledků může dosáhnout jenom díky pečlivému tréninku. Běhat chodívá po službách v nemocnici, ale občas vstává brzy ráno ještě před modlitbami, aby dosáhl svého cíle. Jako předsevzetí pro rok si dal naběhat tisíc kilometrů. Zatím to ale vypadá, že zvládne i o několik set kilometrů víc. Každý běh obětuje za někoho nebo na úmysl něčeho, aby boľavé svaly přinesly i duchovní užitek. Neběhá tak jen sám pro sebe. Letos se účastnil i charitativního běhu na podporu Hospice sv. Alžběty v Brně.

Br. Johnson má v provincii na starosti práci se zájemci o řád a je rád, že může těmto zájemcům ukázat, že život v řeholi neznamená zavřít se na celý život do kláštera, ale že je pro milosrdné bratry důležité být mezi lidmi, vnímat trendy ve společnosti a jejich prostřednictvím zájemce o duchovní život oslovovat. S br. Michaelem si letos zaběhli například maraton ve Vídni a chystají se na podzim na maraton v Grazu.

Jiní bratři také běhají, ale není pro ně důležitý čas, ale spíše hlubší účel. Br. Martin, představený bratří u nás a na Slovensku, se tak letos účastnil „Běhu

pro paměť národa“ v Praze. V tomto a podobných závodech nejde ani tak o rychlost, ale o to připomenout si a podpořit úsilí, které s během nemá přímo nic společného. Díky „Běhu pro paměť národa“ se tisíce lidí mohou dozvědět o minulosti našeho národa a jeho významných osobnostech, které se zasloužily o svobodu, morální hodnoty či demokracii.

Ať už tedy člověk běhá jenom pro to, aby sportoval pro zdraví, anebo běhá s nějakým duchovním úmyslem, vždy je to k dobrému. A tak bratřím přejeme mnoho sil do každého dalšího naběhaného kilometru.

LETNÉ KONCERTY V NAŠEJ ZÁHRADĚ POMÔŽU OBNOVIŤ ORGAN

Máte radi umenie a kvalitné koncerty? Príďte si ich vypočuť do krásneho prostredia našej Rajskej záhrady, ktorá sa nachádza v areáli nemocnice a kláštora milosrdných bratov! Cyklom večerných letných koncertov chce rehoľa milosrdných bratov získať finančné prostriedky na obnovu organu, ktorý sa nachádza v jej kostole Navštívenia Panny Márie.

Ako informoval organista Lukáš Kunst, ide o benefičné podujatie, ktoré sa začne 13. júla t. r. a potrvá do 24. augusta t. r. „Organ bol postavený koncom 18. storočia neznámym organárom. V 20. storočí ho firma Rieger za účelom „modernizácie“ prestavala. Skriňa sa zachovala, avšak interiér organu je dispozične zmenený.

Je to pneumatický organ (po stlačení klávesu dávate rozvodom vzduchu celý systém do prevádzky, otvorí sa tzv. vzdušnica a zaznie tón. Existujú aj iné druhy organu, napríklad mechanický, kde sa vzdušnica otvára pomocou ťahadiel). U tohto typu organu, aký je v Kostole milosrdných bratov, sa dosť často vyskytujú poruchy a tie treba riešiť,“ prezradil organista Lukáš Kunst. Väčšia oprava organu nebola dosiaľ pre veľkú finančnú nákladnosť realizovaná. „Ide nám teda o vyzbieranie finančnej čiastky na celkovú rekonštrukciu organu, ktorý je v súčasnosti v havarijnom stave a funguje na 30 percent, často len za priaznivého počasia. Vlhkosť vzduchu totiž pôsobí na opotrebované

časti organu. Vďaka oprave teda povznesie nielen liturgické úkony, čo je jeho hlavným poslaním, ale Bratislava získa ďalší „kráľovský nástroj“ využiteľný na koncertné účely,“ uzavrel organista Lukáš Kunst.

Podporiť obnovu organu budete môcť dobrovoľným vstupným. V rámci cyklu letných večerných koncertov vystúpi herečka a speváčka Jana Lieskovská, ktorá ponúkne známe šansóny, študenti operného spevu a konzervatória v Bratislave sa predstavia v rámci podujatia „Opera v záhrade“ a nebude chýbať ani podujatie „Organ v záhrade“. Cyklus uzavrie koncert z dielne francúzskych hudobných veľikánov.

ROZŠIŘUJEME NAŠE SLUŽBY V BUDAPEŠTI

Přestože Maďarsko patří do stejné provincie jako naše Českomoravská provinční delegatura, ve zpravodaji Hospitalita o něm nebývá mnoho zmínek. O to větší radost máme z toho, že čtenáře můžeme informovat o plánech, které náš řád v Maďarsku má pro nejbližší měsíce. V Budapešti totiž chystáme rozsáhlou rekonstrukci, modernizaci a především přístavbu stávající nemocnice.

Na podzim začne v Budapešti první fáze tohoto komplexního plánu rozvoje naší nemocnice. Zahájena bude stavba nového křídla budovy a ve starých již započala rekonstrukce. Celý projekt financuje náš řád s finanční podporou maďarské vlády.

Díky rozšíření prostorových kapacit zde můžeme zahájit i nové významné projekty. Především byla zahájena spolupráce s dětskou nemocnicí Bethesda. Společnými silami byl zahájen projekt křesťanského mateřského centra, které bude sídlit právě v nových prostorách nemocnice. Právě propojením dětské nemocnice a na-

Milosrdní bratři v Maďarsku

Maďarsko je samostatnou provinční delegaturou v rámci Rakouské řádové provincie. Bratři zde působí na čtyřech místech. V Budapešti provozují zmiňovanou nemocnici, lékárnu a turecké lázně. Dále v Érdu vedou ošetrovatelské centrum, a další dvě nemocnice milosrdných bratří naleznete ve Vácu a v Pécsi.

šeho gynekologického a porodního oddělení by mělo vzniknout nové unikátní centrum poskytující komplexní péči.

Tento projekt nepřímo navazuje na od podzimu v naší nemocnici působící rodinné centrum, které nabízí možnost zdravotního vyšetření a léčby, dále poskytuje psychologickou pomoc a zajišťuje prevenci či poradenství v oblasti plánování rodiny.

NAŠI SPOLUPRACOVNÍCI POMÁHAJÍ OBNOVOVAT AFRICKÉ ZDRAVOTNICTVÍ

Naše rakouská řádová provincie zaměstnává přes 8000 spolupracovníků, mnoha dalším poskytuje možnost dobrovolnické služby. Všichni z nich se podílejí na šíření odkazu sv. Jana z Boha podle svých sil a možností. Někteří z nich vidí v řádovém poslání hluboké osobní poslání, které je táhne někdy i do výjimečných situací a do zajímavých míst.

Deset z našich spolupracovníků z rakouských Korutan tak dnes má možnost vyprávět o svém působení v místech, kde ještě před nedávnem řádila ebola. Jedna lékařka z klagensfurtské nemocnice, kterou provozujeme spolu se sestrami alžbětinkami, dva lékaři z naší nemocnice v St. Veit an der Glan a několik dalších zdravotníků.

Právě lékařka z Klagenfurtu Dr. Maria Greiner o své misi v minulém roce napsala krátký příspěvek pro řádový zpravodaj. Zdravotní péče a vlastně celá společenská situace v Libérii se v minulých letech výrazně zhoršila jednak kvůli občanské válce v roce 2007, po které v roce 2014 přišla druhá rána – epidemie eboly. Důsledkem obou situací bylo mimo jiné dramatické uzavření mnoha nemocnic v zemi. Co vedlo ke zlepšení situace po těchto dvou krizích, bylo mimo jiné i otevření nového zdravotního střediska v Ganta City asi 200 kilometrů severně od hlavního města Monrovie. Tam nyní působí dva místní lékaři, gynekolog a praktický lékař a spolu s chirurgickými praktikanty zde provádějí gynekologické a jiné zákroky podle potřeby. Anestezii zajišťují dvě zkušené sestry. V době epidemie eboly nemohlo být mnoho pacientek ošetřeno, a proto je určitá nejistota ve společnosti stále patrná. Pacienti raději zůstávají doma, bojí se chodit do nemocnice. A právě sem jsme byli posláni, abychom pomohli situaci vyřešit.

Díky rádiu jsme informovali, že zdravotní středisko funguje, že se zákroky provádějí bezplatně a pobyt zde je bezpečný. Celý projekt byl financován díky darům menších či větších podporovatelů.

Cesta do střediska nám trvala 25 hodin a byli jsme skutečně vřele přivítáni. Pracovali jsme 6 dní, během kterých jsme ošetřili 86 pacientů – dětí i dospělých. Práce byla velmi náročná zvláště kvůli častým výpadkům elektřiny. Naštěstí jsme měli externí světlomety, díky kterým jsme i při výpadcích mohli pokračovat v práci.

Po večerech jsme dělali různé poradenství, řešili jsme místní problémy, snažili se pomoci se vším, co bylo v našich silách. Atmosféra zde byla velice přátelská. Zájem místních byl skutečně působivý. A nakonec i my sami jsme se hodně naučili od místních kolegů.

Letos se chystáme vyrazit do Tanzánie. Moc se těším, jsem za tyhle zkušenosti nesmírně vděčná.

Dr. Maria Greiner

GENERÁLNÍ KAPITULA ŘÍM 2019

Generální kapitula patří k nejdůležitějším řádovým událostem. Jednou za 6 let se sejdou zástupci bratří ze všech provincií, určují své cíle na další několikaleté období a volí své generální představené. Nejbližší taková kapitula nás čeká na začátku roku 2019 v Římě a už dnes se na ni řád intenzivně připravuje.

Už před dvěma lety byla vytvořena přípravná skupina, která má za úkol vytvořit pracovní materiály, které budou v předstihu účastníkům zaslány, aby se mohli na jednání připravit.

V dubnu proběhlo nejdůležitější přípravné setkání, při kterém byl sestaven dokument *Instrumentum laboris*, podle kterého se bude jednat. Obsahuje témata, otázky, na které je třeba najít odpověď, a praktické záležitosti setkání. Určeny také byly pracovní skupiny, ve kterých se o tématech bude diskutovat. Celý dokument byl na závěr představený generálnímu definitoriu (sboru nejvyšších řádových představených), kteří ho přijali a potvrdili. Setkání otevřel generální představený P. Jesus Etayo,

OH a připomněl význam a důležitost nadcházející generální kapituly. Podle jeho slov by řád neměl hledat způsob, jak „přežít“, ale spíše posílit a zintenzivnit charisma hospitálského řádu sv. Jana z Boha. „Otázkou není rozhodnout, co udělat s tím či oním řádovým domem či zařízením, musíme rozpoznat, jaká je naše zodpovědnost vůči daru hospitality, který nám byl odkázán. Generální kapitula by nám měla dát nový impulz v tomto směru a povzbudit úvahy o povolání k hospitalitě každého z nás, prohloubit vědomí osobního závazku.“ Podobná setkání vždy doprovází chvíle určené modlitbě, ve kterých Duch Svatý může na bratry, jimž byla svěřena zodpovědnost za rozhodování, působit.

Za každou provincii, kterých je 23, se generální kapituly zúčastní provinciál a doprovodí ho 2 až 3 vokálové (dle velikosti provincie). Za rakouskou provincii, jejíž jsme součástí, se zúčastní provinciál Saji Mullankuzhy, definitor br. Martin Macek a převor z Kainbachu br. Paulus Kohler.

OHSJD

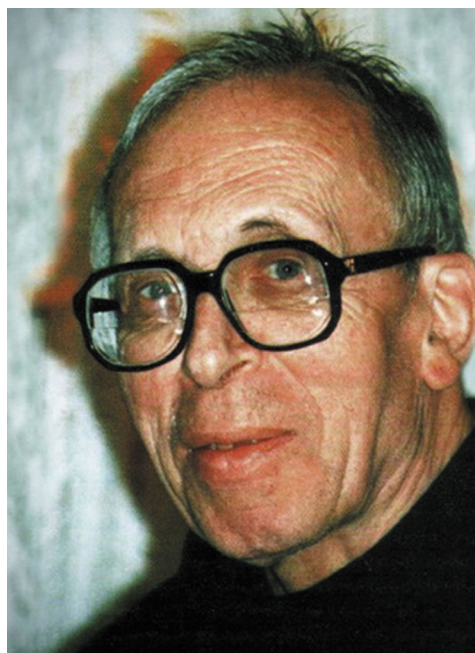
100 LET BR. FORTUNATA, OTCE CHUDÝCH

Stovky lidí přicházejí k jeho hrobu každý den, 3500 lidí přišlo na bohoslužbu připomínající jeho smrt: Br. Fortunatus Thanhäuser, OH, je i 20 let po své smrti stále v myslích nejen Indů, ale lidí po celém světě, které ovlivnil. Letos si připomínáme 100. výročí narození tohoto člověka, který obětoval svůj život službě chudým a nemocným.

27. února 2018 jsme oslavili 100. narozeniny bratra Fortunata. Ti, co ho znali, vědí, že neměl rád oslavy, které se točily kolem jeho osoby. Snažil se jim vyhnout nebo jim dokonce zabránit. My si ho dnes ale připomeneme.

Bratr Fortunatus se narodil s křesťanským jménem Bernhard v domě svých rodičů v Berlíně-Friedenau během doby, kdy byl jeho otec nasazený v bojích první světové války. V roce 1920 se rodina přestěhovala do Volpersdorfu ve Slezsku, kde jeho otec pracoval jako lesník. Zde br. Fortunatus vyrostl. Ve svých 17 letech se rozhodl ke vstupu do řádu milosrdných bratří ve Vratislavi.

Když v roce 1986 slavil své kulaté výročí slavných slibů, rozdělil svůj řeholní život do tří zásadních etap: v letech 1935 až 1950 byl ve Vratislavi ošetřovatelem a lékařským asistentem, do roku 1969 pak působil ve Frankfurtu nad Mohanem jako magistr noviců, generální delegát a definitor bývalé rýnské viceprovincie. Následujících 36 let až do své smrti v roce 2005 sloužil nemocným a chudým v Indii.

Průkopník v Indii

Už během svého působení v Německu bylo rozhodnuto o tom, že by si němečtí bratři mohli vzít na starosti nějakou rozvojovou oblast světa a začít zde své působení u těch nejpotřebnějších. Prostřednictvím kontaktů s tehdejšími arcibiskupem z Changanacherry v indickém státě Kerala se podařilo založit nadaci a nedlouho poté byli do Německa posláni první mladí Indové, aby zde dostali náboženské a odborné vzdělání a později založili řádová díla v Indii. Rozhodnuto bylo o stavbě první nemocnice ve státě Kerala hluboko v horách, kde chyběla jakákoli infrastruktura, přesto zde lidé potřebovali zdravotní péči. 19. listopadu 1969 přijel do Indie sám br. Fortunatus a založil zde první malou nemocnici financovanou rýnskou viceprovincií.

První velké řádové zařízení bylo založeno v roce 1971. Jednalo se o nemocnici Pratheeksha Bhavan pro chronicky nemocné a osamělé muže a ženy, která funguje dodnes. Vedle toho vznikl dětský domov pro děti s postižením a sirotky. Br. Fortunatus ale zahájil několik dalších významných projektů, například výstavbu více než 5000 domů pro chudé rodiny s vírery dětmi, založil nadaci na podporu financování vzdělání chudých dětí, materiální a finanční podporu pro chudé lidi a podobně. V roce 1977 měl velkou zásluhu na založení Kongregace sester sv. Jana z Boha, řeholních sester, které žijí stejnou spiritualitou jako milosrdní bratři v zasvěcení službě chudým, nemocným a potřebným, lidem starým a na okraji společnosti podle odkazu sv. Jana z Boha.

Blahořečení

Za jeho neúnavné úsilí ho místní brzy začali nazývat otcem chudých, anebo „Valyachan“ – velkorysý otec. Když v roce 2005 zemřel, vystrojili mu dva dny trvající pohřeb, kterého se zúčastnilo na 25 000 lidí. Záhy se začaly ozývat hlasy po jeho kanonizaci. Proces blahořečení byl zahájen 22. listopadu 2014. Před několika měsíci byl církví oficiálně označen jako „služebník boží“, což se chápe jako předstupeň blahořečení.

Dnes je jeho hrob navštěvován zhruba 300 až 450 lidmi každý den, kde se v tichosti modlí. Výročí jeho smrti je vždy velkou událostí, mnoho lidí se ho účastní. Právě minulý rok se od 13. do 20. listopadu konaly vzpomínkové akce v místní nemocniční kapli. Mezi účastníky byl dokonce diecézní biskup Mar Mathew Arackal. Závěrečné bohoslužby se zúčastnilo na 3500 věřících.

Chtěli bychom tedy vyzvat nemocné i ty, kdo se o nemocné starají, aby se nebáli svěřit svá trápení do rukou tohoto ctihodného služebníka Božího, milosrdného bratra Fortunata, v naději na uzdravení.

Fr. Alfons M. Höring

MARIA A STRACH

P. Stanislav Fiala, OH

Biblické vyprávění o prvních lidech v ráji nadělalo mnoha lidem těžkou hlavu. Ostatně nejen přírodní vědy, ale i současná biblická teologie nám vysvětluje, že tady nejde o líčení historické události, ale o velkolepý obraz.

Obraz, který s geniální jednoduchostí předvádí etapy v historii lidského rodu. Stvořitelův záměr korunovat budovu stvoření člověkem, učiněným k Boží podobě. Duchovní jas, vznešenost, plnost lásky, radost z bytí – tím se stvořený člověk podobá svému Stvořiteli, který je mu dárce i zárukou pravé blaženosti. Potom odpad člověka od této jistoty a blaženosti – ztráta ráje. A po ní tíha života celého lidského rodu: nejistota, bolest, úzkost a smrt.

To biblické líčení je zajímavé ještě v jednom. Nedočteme se zde, jakým způsobem první lidé vyjadřovali svou blaženost. Zato vyprávění o jejich pádu je výmluvné. Čteme, jak se „oběma otevřely oči a poznali, že jsou nazí“. Čteme, že se schovali člověk se ženou před Bohem, Jahvem,

pod zahradní stromy. Stud – a strach; báli se trestu. A Boží rozsudek nad mužem, že od nynějška bude „těžce se živit po celý svůj život“ a „v potu tváře jíst svůj chléb“; a nad ženou, že „v bolestech bude rodit děti“. Tedy tíha, lopota a starosti.

A tak skutečně prožíváme své lidské dny kořeněné úzkostí, strachem a starostmi. Starostmi o život a zdraví, o dům a chléb, o děti, o budoucnost. Ale také o duši, o její spásu.

Bylo to jiné s Marií, ženou vyňatou z dědičného hříchu a vyvolenou za Matku Božího Syna, Spasitele? Vůbec ne. Vedla život chudiny. Pro svou těžkou hodinu nenašla ani přístřešek.

Žila v tísní. A když dospělý syn nastoupil své poslání, pro ni to byly jen starosti a odříkání. A nakonec ji čekalo, co je pro matku nejstrašnější: viděla své dítě vydané bezpráví a zlobě, krutému utrpení – a viděla ho umřít.

Ničeho nebyla ušetřena – krom jediného: nejistoty spásy. Právě té starosti a toho strachu, které jsou vlastně v základech všech našich starostí a obav, aniž to snad víme.

Protože podíváme-li se až na dno všech lidských těžkostí, ta nejtěžší je právě v tom, co drtilo první lidi v ráji. V hříchu, v útěku před Bohem, ve strachu z Boha. Všechny jiné strachy a starosti se týkají věcí, které určitě dříve nebo později pominou. Tenhle strach a tato starost – o samu podstatu života, která je věčná, která je Boží

– pro to není pomoci ani léku v ničem, co nám může poskytnout stvořený svět. Ale: „Proč se bojíte, malověrní?“ Vždyť Kristus přišel právě k nám a kvůli nám. Protože jsme slabí a nedokonalí, protože jsme hříšní. Protože sami ze svých sil nejsme schopni, ať se staráme sebevíc, podstatu života uchránit a zachovat. On tak činí pro nás a za nás. Ukázal nám a na kříži ztvdil jistotu v tom, že máme věčného Otce v nebesích.

A pro útěchu a posilu nám na témž kříži dal i Matku. Svou matku, jako ručitelku naší naděje. Proč se tedy staráme úzkostlivě? Proč se malověrně bojíme? Maria, útočiště hříšníků, Maria uzdravení nemocných, Maria pomocnice křesťanů, veď nás ke svému Synu, pod jehož křížem končí všechna starost a všechen strach a začíná naše vzkříšení.

PAPEŽ NA TWITTERU

Ježíše nalézáme v těch, kdo jsou chudí, odmítnutí anebo prchájí. Nedovolte, aby strach bránil schopnosti přijmout souseda v nouzi.

Lidská důstojnost nezávisí na tom, jestli je člověk občanem nějakého státu nebo migrantem či uprchlíkem. Zachránit život člověka, který prchá z války nebo chudoby je činem lidskosti.
(20. 6.)

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

Tři jsou ctnosti, které nás vedou k nebi: První je víra, kterou věříme všechno, co věří a vyznává svatá matka církev. Řídíme se jejími příkazy a uvádějme je v život. Druhá je láska: Nejprve láska k vlastní duši, kterou očišťujeme zpovědí a pokáním, dále milosrdná láska k bližnímu, taková, jakou milujeme sami sebe. Třetí je naděje, vkládaná do Ježíše Krista samého. Ten nám nabízí věčnou slávu pro zásluhy svého svatého utrpení a svého velikého milosrdenství výměnou za námahy a strasti snášené z lásky k němu.

Ze třetího dopisu vévodkyni Di Sessa

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno.* Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

Mladým mužům hledajícím
své osobní povolání nabízíme možnost
poznat život milosrdných bratří z blízka a zažít

„klášter na čas“

Všichni mladí muži,
kteří cítí náznak svého povolání
k hospitalitě – službě nemocným a potřebným,
jsou vítáni v našich komunitách,
kde toto povolání mohou blíže poznat a rozvíjet.

V případě zájmu napište na email
[*prevor@milosrdni.cz*](mailto:prevor@milosrdni.cz)

MILOSRDNÍ BRATŘI
KONVENT BRNO